

Kiadóhivatal:
Báter-nyomda, Kaszinóbazar
épület

Az előfizetési pénzek és hirdetések ide küldendők.

HIRDETÉSEK
legjutányosabb számítással,
díjszabás szerint.

Megjelenik minden szombaton.

KÖZÉRDEK

Szerkesztőség:
Bezerédj István-utca 5 szám.
Ide küldendők a lapot érdeklő
összes közlemények.

ELŐFIZETÉS:
egész évre 10 kor., félévre 5 k.
negyedévre 2 kor. 50 fill.
NÉPTANTÓKNAK,
ha az előfizetést egész évre
előre beküldik: 5 kor.

TOLNAVÁRMEGYE TÁRSADALMI. KÖZIGAZGATÁSI ÉS KÖZGAZDASÁGI ERDEKEIT KÉPVISELŐ HETILAP.
AZ ORSZÁGOS M. KIR. SELYEMTNYÉSZTÉSI FELÜGYELŐSÉG HIVATALOS LAPJA.

Felelős szerkesztő:
BODNÁR ISTVÁN.

Belső-kiadósok:
JANOSITS KÁROLY. KOVÁCH ALADÁR.

Kiadja:
BÁTER JÁNOS NYOMDÁJA.

Simontsits Elemér alispán.

Tolnavármegye közönsége — *illett*, függetlenül, szabadon, akár csak egy megvesztegethetlen, egyedül csak a lelkiismeretére utalt — *felsőbb bíróság*. Igazságot fényes elégtételt szolgáltatott egy férfinak, kit kivált az utóbbi hetekben valósággal elárasztott a nemteleennél nemtele-nebb vádak özöne. Kit gyanusítottak, rágalmaztak, csupán csak *halásos kortesfogásból*, mert nem tudunk elképzelni számottevő férfit, aki komoly argumentummal állhatna még ki a fórumra, nyíltan szemébe mondhatná a most megválasztott alispánnak, — hogy ez az ítélet nem volt *jogos és igazságos*.

A harez lezajlott, szenvedélyek, a pártok tusái izzottak, mint az érczet olvasztó kohó. Itt az eredmény: folyik, ki van választva a nemes ércz. Simontsits jelleme, kétségtelen hazafisága tisztán, mint a megolvadt arany ércze került ki a választási harez tüzéből. Ilyen fényes győzelmet senki sem remélt. Tudtuk, hirdettük, hogy győzni fog, mert a méltányosság, az igazság az ő oldalán áll, de ekkora győzelemre — azt hisszük, — még ő sem számított.

A lezajlott választási küzdelemnek sok tanulsága van. Tolnavármegye hű maradt hagyományaihoz.

Bebizonyította, hogy itt higgadt bölcsesség az úr, nem a szenvedély.

E vármegyének van *lelkiismerete*, amely mindég megszólal, amikor arról van szó, hogy büntessen, avagy — jutalmazzon.

Most jutalmazott? Nem! Csak az igazságot szolgál-tatta ki.

És ez jól van így.

E vármegye közönsége még csak ezután fogja meg-tudni, hogy akit kegyével kitüntetett, az valóban méltó volt rá. Simontsits szerepe eddigéig olyan forma volt, mint Michel Angeloé az Ember tragédiájában. Ő a vármegyének mégis csak *második* tisztviselője volt, irányt nem szabhatott, *önállóan* nem alkothatott s így elmondhatja:

„Igen, mert mindég *székülat* csináltam,
és azt is a leghitványabb alakra.
Soká könyörgtem, hagyják módosítanom,
Engedjék, hogy vések rá bolmi *diszt*.
Nem engedék. Kivántam változást!
A szék *lamlájúl*, mindent hasztalan . . .”

Valósággal guzsba kötött szárnyal várta, hogy egy-szer már — repülhessen.

S mily találók rá Ádám szavai:

„ . . . Mily pokol lehet,
Szűd istenének, hogy nem bir *terenteni*,
Oh, mennyi ismerős mindenféle
És mennyi szellem, mennyi öserő . . .”

Igen, de most már itt a tér. Sor kerül ezután az egész — *székre*, a fényes *alkolásokra*.

Esze, szíve, akarata, *haza-fisága* megvan hozzá.

Kik a *hatalmi vágyat* vették szemére, megszegyenül-hetnek, ha a következőket elolvassák:

Mikor jöttek a Hiób-hírek, hogy felülről akarják letörni, hogy a kormány igy-ugy *kézbőlép*, *kandidálni* sem engedí. Valaki azt a tanácsot adta neki, hogy menjen fel Hadik államtitkárhoz s hozza rendbe a dolgát:

„Nem megyek, én nem a kormánytól várok állást, egy saját autonómiával bíró vármegye buktat el, avagy emel fel . . .”

Önérzetes, őszinte, becsületes szavak! Benne van e kijelentésben a nagyra-becsülés, a szeretet, a rajongás vármegyéje iránt; megbecsülése saját énjének, bizonyos büszke önérzet, de egyuttal a kegyeletes tisztelet, a hű ragaszkodás a mult tradícióihoz, az ősi autonómiához. És erről az emberről hirdetik az alacsony rágalmak, hogy képes lett volna hitvány árulásra? Egy férfi, ki a főjegyzői székben Bezerédj István fenséges alakját vette mintaképül, ilyenre nem képes; *Simontsits*, aljas önös érdekből soha semmit se tett s amit tett, azt a vármegye érdekéért tette!

De elég legyen ennyi. Sokkal *nehézebb* körülmények között állottunk Simontsits oldalán, amikor a dicséret s elismeréshez: *bátorság* kellett. Ma, amikor mindenfelől mosoly sugárzik felé, meleg kézszorítás az osztályrésze, felesleges részünkről a hizelgő szó. Egy férfi, ki „sem feltétlen támogatásra, sem feltétlen ellenkezésre nem kapható,” ilyesmit nem is vár. Befejezzük tehát:

Tolnavármegye alispáni széke diszt kapott általa. „Dicselkedése lesz még ő vármegyéjének.” Örömmel üdvö-zöljük helyén, mert oda való, rátermett. Reméljük, hisz-szük, sőt biztosan tudjuk, hogy ő benne csak azok fognak csalatkozni, akik most egy és más okból — félreismerték . . .

Üdvözljük — Tolnavármegyét az új korszak küszöbén!

SIMONTSITS ELEMÉR.

STRELIKÝ
1888

A választás előestéje.

Mozgalmas volt már a választás előtt való délután is. Kocsik robogtak egymás után, hozták a bundába burkolózott alakokat s a vonatok is csak úgy öntötték az ünnep-lobé kiöltözött falusi polgártársainkat, Dunaföldvár különösen kitétt magáért. *Niefergall* Nándor főjegyző és *Bodor* György bíró vezérlete alatt már vasárnap este megszállták az Obernik féle vendéglőt. — Valami 25-en jöttek be *Simontsits* mellett, ki az nap este rövidebb időre meg is jelent közöttük *Bodor* György bíró az ő igazán bámulatos szónoki képességével, mindjárt ki is fejtette az okokat, a miért a dunaföldvári független polgárok *Simontsits* mellé tömörültek. Körülbelül az volt a szavainak értelme, hogy politizálni mindnyájan tudunk, de nekünk most — alispánra van szükségünk. A jó dunaföldváriak ki is tartottak elveik mellett, hasztalan volt minden csábítás, toborzás — az egy *Rátkay* László kivételével — valamennyien *Simontsitra* szavaztak.

De nem csak az Obernik féle vendéglő volt hangos, a Szekszárd-Szálló s a többi kisebb fogadó, sőt a magánházak is megteltek vendégekkel. Természetesen mindenütt a választás eshetőségeiről beszéltek. Dunaföldvár, általában a lelkes *Rassovszky* Julián járásába tartozó községek választóinak tömeges beérkezése nagyon lehangolta az ellenpártiakat, akik bizalmasan már azt kezdték mondogatni, hogy most már csakugyan meglesz *Simontsits* a — második szavazásnál. A *Simontsits* pártiak azonban már biztosnak vették az első szavazásnál való feltétlen győzelmet.

A nagy nap.

Másnap már kora reggel mozgalmas volt az utca. A vasut felől egész karavánok érkeztek, jobbra Sárközből és a dombóvár-tamási járásból, vonaton. A kocsik is egyre hozták a választókat. Mindenütt idegen arc. A piros pozsgás, jól táplált falusi polgárok, mint a mohamedánok Mekka felé, egyenesen a vármegyeházafelé tartottak. A téli kabátok alól kilátszottak az ünnepi fekete nadrágok, sőt a rövid mikádók alól is nem egy szalon kabát kandikált elő. Ahá, ezek a különféle jelöltek. Mindenütt élénk beszéd, parola, vállveregetés. Az előcsarnok hangos volt a beszédűl s csoportokban, egyes sarkokban bizalmas suttogásba merültek az emberek.

Fél tízre már zsuffolóságig megtelt a nagy terem. A karzatot is valóságos megestromolták, bár csak külön jeggyel lehetett oda bejutni. A mint hiányosan össze tudtuk írni, ott láttuk: *Perczel* Dezsőné leányával, özv. *Simontsits* Bélánét, *Dőry* Pálnét leányaival és *Dőry* Etelkával, *Simontsits* Elemérné, *Simontsits* Andornét két leányával, *Sztankovánszky* nővéreket, *Wigand* Jánosné leányaival, *Török* Bélánét, *Sass* Lászlónét, *Létsné*, *Bodnárné*, *Leopold* Lajosné, *Leopold* Korneinét, *Leicht* Lajosné, *Kron* Ferenczné, *Müller* Ferenczné, *Halász* Gézanét, *Szenkirályi* Mihálynét, *Papp* Gyulanét, *Steinfeld* Bélánét, *Lányi* Valériát, *Hagymássy* Zoltánét, *Bajó* Pálnét és *Jánosné*, *Pesthy* Pálnét, *Triebler* Ilmát és még nagyon sokakat.

A közgyűlési teremben moevezani se lehetett. Ama bizonyos krajczárt még le tudta volna valaki ejteni, de felvenni már nem. Ekkora érdeklődést még sohasem láttunk. A 440 bizottsági tag közül legalább 380—390 volt jelen. A vármegye nagyobb urai, virilistái is itt voltak majdnem teljes számban. Így ott láttuk gróf *Apponyi* Sándor aranygyapjas v. b. t. t. főkamars mester, gróf *Széchenyi* Sándor v. b. t. t. főrendiházi alelnököt, *Perczel* Dezső v. b. t. t., dr. *Szilassy* Aladár közigb. tanácselnököt, *Bezerédj* Pál főrendiházi tagot, *Sztankovánszky* János, *Bezerédj* Andor, *Bartal* Béla, *Csapó* Vilmos kir. kamarásokat, báró *Schell* Józsefet, *Kovács* S. Endrét, *Jeszenszky* Andort, *Szeniczey* Gézát és *Vizsolji* Ákóst, *Bernrieder* Józsefet, *Perczel* Lajost, *Daróczy* Aladár volt képviselőt, *Magyari* Kossa Józsefet s még nagyon sokakat. Ott voltak az összes országgyűlési képviselők, a papság nagy számban minden felekezet részéről.

Különösen nagy hatást keltett a dunaföldváriak tömeges felvonulása. A *Szévald*, *Jeszenszky* pártiak mindjárt látták, hogy baj van. A főbb vezetők *Bernrieder* János, *Rátkay* László, *Boda* Vilmos, dr. *Schwet* Antal sugtak, bugtak, törvénykönyveket lapozgattak. Később kiderült, hogy a tisztviselők kétségtelen szavazati jogát tették vita tárgyává.

A közgyűlés.

Pont tíz órakor felzugott az éljenzés, *Apponyi* Géza gróf főispán lépett be hosszú kísérettel s általános éljenzés között a közgyűlést körülbelül a következő szavakkal nyitotta meg:

Üdvözlöm a nagy számban megjelent törvényhatósági bizottsági tagokat és örvendek, hogy ilyen nagy számban megjelentek. Első alkalom, hogy a vármegyei tisztújító közgyűlésen elnökölök és teszem ezt azon őszinte örömmel, mert a vármegye önkormányzata ujabban, még pedig hosszú időre biztosítva van. Volt idő, midőn az államosítás állott a küszöbön, de a törvényhozás tagjainak működése éppen a nehéz viszonyok hatása alatt oda irányult, hogy a megyei önkormányzatot fenn kell tartani s hogy az alkotmányos kormányzat támaszt nyerjen alkotmányos működésében; a vármegye az alkotmánybiztosítók elfogadásával még hátvédet is kapott s így hiszem, hogy a vármegye megjelent törvényhatósági tagjai abban a meggyőződésben lesznek, hogy a választáskor a helyes közigazgatás magaslatára kell emelkedniök és személyes tekintetek figyelembe vétele nélkül a rátermettséget fogják fontolóra venni. A vármegye tisztikara eddig közigazgatási teendőit pontosan végezte s Tolnavármegye a legjobban adminisztrált vármegyék közé tartozik; mutatja ezt az a tény is, hogy *Dőry* Pál, a vármegye volt alispánja innen a Dunántulról, Tolnavármegyéből lett a távol vármegye élére kiválasztva. Megköszöni végül a vármegyei tisztikar eddigi működését és a közgyűlést megnyitja.

Ezek után *Simontsits* Elemér vm. főjegyző ugyis mint az alispáni szék megüresedése folytán alispán helyettes, átadta a főispánnak a hivatalos működés két jelvényét, a vármegye pecsétjét és a levéltár kulcsát szép, berekedt beszéd kíséretében.

Bernrieder János hagyományos szokás szerint a vármegye törvényhatósági bizottsága nevében mond köszönetet a távozó tisztikarnak. Egy kicsit félre kalandozott a tárgytól. Politikai vonatkozást belekevert mondókájába. *Dőry* Pál dicséretével kezdte, szerencsésen el is jutott a Mérő esetig. . . „Itt voltunk, mi miattunk ment vissza!“ Kialtotta többször öblös hangjával Horváth Ferencz. Ez aztán egy kicsit visszaterelte a felszólalót a tárgyhöz, megkapta a joggal kiérdemelt dicséretet az egész tisztikar, így *Simontsits* is.

Ezek után a főisp. n a tisztújítás tartamára tiszti ügyészül *Török* Béla, jegyzőül *Tóth* Károly bizottsági tagokat kérte fel. — Mielőtt a tisztújítás megkezdődött volna felszólalt *Schwet* Antal mb. tag azt a kérdést vetvén fel, vajjon a most lelépett tisztviselők a tisztújítás folyamán megejtendő névszerinti szavazásban bírnak-e szavazattal; többek felszólalása után elnökölő főispán a törvény értelme szerint úgy döntött, hogy igenis bírnak szavazati joggal. — Ezután megalakították a kijelölő bizottságot, melynek tagjai lettek: a főispán által kinevezve: gróf *Széchenyi* Sándor, *Szabó* Károly és *Bernrieder* János; a közgyűlés által választva: *Bernrieder* József, *Jeszenszky* Andor és *Boda* Vilmos.

A kijelölő bizottság működéseig a főispán az ülést felfüggesztette. A közönség ismét élénk csevegésbe merült, találgatta a választás eshetőségeit. — Miután a kérvények a különböző állásokra, nagyobb számban érkeztek be s a kérvények alapján történő kijelölés az egyes állások esélyeitől függött, a kijelölő bizottság egyelőre csak az alispáni szék betöltésére jelelt. Ennek kijelentésével főispán az ülést újból megnyitván, bejelentette hogy az alispáni állásra három pályázat érkezett s a kijelölő bizottság mindháromt jelelte; ezek: *Simontsits*

Elemér, (szünni nem akaró zúgó éljenzés) *Szévald* Mór (éljenzés) és báró *Jeszenszky* György (éljenzés). Mivel pedig mindhárom jelölt részéről 20—20 tag aláírásával szavazat kéro iv nyujtatott be, a főispán elrendelte a névszerinti szavazást két szavazatszedő küldöttség előtt: a legtöbb adót fizető megyebizottsági tagok szavazatának szedésére a főispán elnököl: gróf *Széchenyi* Sándort, jegyzőül: *Szévald* Oszkárt és tagokul *Szabó* Károlyt és *Pál* Józsefet, a választott bizottsági tagok szavazatának szedésére elnököl: *Jeszenszky* Andort, jegyzőül *Éri* Mártont, tagokul *Véber* Jánost és *Órffy* Lajost kérte fel; — mely után a szavazás megejtéseig az ülést újól felfüggesztette.

A közönség most már teljesen tisztában volt a helyzettel. *Simontsits* mellett oly hatalmas éljen zugott fel, hogy ez is mutatta kétségtelen győzelmét. . . A közönség tehát nyugodtan társalgott. Az ellenpártokból pedig többen észrevétlen eltávoztak.

Miután az utolsó szavazatok is leadtak s a szavazatokat a kiküldött szavazatszedő bizottságok összeszámlálták, a főispán megnyitotta az ülést s ekkor *Széchenyi* Sándor gróf bejelentette a szavazás eredményét, mely szerint, mindkét bizottság előtt leadtak összesen 353 szavazatot; ebből esett *Simontsits* Elemérre 221 szavazat. *Szévald* Mórira 66 és báró *Jeszenszky* Györgyre szintén 66 szavazat; ennél fogva *Simontsits* Elemér 89 szavazattal abszolút többséget kapott. Ezen bejelentés alapján a főispán *Simontsits* Elemér^a Tolnavármegye megválasztott alispánjának jelentette ki. Szünni nem akaró tapsvihár követte ezt a kijelentést. A megválasztott alispán mindjárt le is tette a közgyűlés színe előtt a hivatalos esküt, a következőkben köszönte meg a megválasztatását:

Tek. Törvényhatósági Bizottság!

Mélyen meghatva, megilletődve mondok köszönetet a tek. törvényhatósági bizottságnak a megválasztatásom lényegében reám nézve mindenek fölött megtisztelő módon megnyilvánult bizalmáért.

Mindenem koezánk volt tek. Törvényhatósági Bizottság és sátsifációt nekem csak Tolnavármegye adhatott. S egész valómmal átérzem, hogy ezért a sátsifációért minde-nemmel tartozom. Legyen tehát felajánlva egész munkaeróm, minden energiám, minden képességem egy szent, egy mindenek fölött álló eseménynek, a közérdek önzetlen, odaadó szolgálatának. El a lelkemben egy kiür-hatatlan meggyőződés, hogy nagy szeretettel lehet a közérdeket szolgálni egy is, hogy az ember nem tesz különbséget embertársai közt se vagyon, se rang, se politikai hitvallás, se felekezet szerint, — így akarok szolgálni! S ezt a szellemet akarom látni a vármegye közigazgatásának egész területén. A rohanó kor lázas tevékenységet követel, hogy viszonyaink fejlesztésében lépést tarthassunk vele. Ehhez a tevékenységhez kérem én a vármegye lakossága érdekében a törvényhatósági bizottság minden tagjának szíves támogatását. Bármely politikai meggyőződést tiszteletben tartok, de igyekezni fogok megyei közéletünket a politikától lehetőleg távol tartani, nehogy a politikai hevületnek lobbanékony lángja állandóan tűzveszélylyel fenye-gesse közös munkálkodásunknak békés eredményét és ezéjait. Ha mégis elkerülhetetlen leend, hogy politikával itt is foglalkozunk, állásfoglalásomat teljes tárgyilagossággal esetről-esetre fogom megállapítani, mert sem föltétlen támogatásra, sem föltétlen ellenkezésre nem vállalkozom. Legfőbb törekvésem az lesz, hogy vármegyénk közigazgatása megfelelően az egész vonalon azoknak a jogos követelményeknek, melyeket vele szemben a vármegye lakosságának ezerféle érdeke támaszt s a közigazgatási szervezet ne csak a személy és vagyonbiztonságnak, a közrendnek, de a lakosság kulturális és anyagi gyarapodásának, megelégedésének is tényezője legyen.

Fogadja a tek. Törvényhatósági Bizottság ismételt is, hálás köszönetem nyilvánítását.

Hatalmas éljenzés, szünni nem akaró taps követte e klasszikus, tömör beszédet. Tapsoltak még a volt ellenfelek is.

A többi állások betöltésére nézve a kijelölt bizottság ismét félrevonult tanácskozásra, melynek befejezte után, egyhangu közfelkiáltással megválasztották, vármegyei főjegyzővé: *Forster* Zoltán, I. aljegyzővé: dr. *Éry* Márton, II. aljegyzővé: *Szévald* Oszkár, III-ad aljegyzővé: *Jasek* Sándor, IV. aljegyzővé két pályázó közül *Perczel* Béla. Az V. aljegyzői állásra ismét két pályázó jelentkezett és névszerinti szavazást kérő iv is adatott be; de mivel a megyebizottsági tagok látható nagy többsége az egyik pályázó felé hajlott, a másik pályázó részéről a szavazatkérést visszavonták s így szavazás nélkül közfelkiáltással V-öd aljegyzővé: ifj. *Happál* Sándort választották meg. Továbbá tiszti ügyészül: *Totth* Ödön, árvaszéki elnökül: *Kurcz* Vilmost, helyettes elnök és ülnökül: *Papp* Gyulát, ülnökökül: *Bajó* Jánost, *Happál* Sándort, *Pécsi* Jánost és *Steinfeld* Bélát árvaszéki jegyzőül: *Végess* Jánost és fizetési osztályba való előléptetéssel *Laki* Ottmárt.

A járásokban főszolgabírákká: *Bajó* Pált, báró *Jeszenszky* Györgyöt, *Nagy* Istvánt, *Rassovszky* Juliánt, *Szentiványi* Miklóst, *Szévald* Mórict, szolgabírákká: *Becht* Ödön, *Bernáth* Bélát, báró *Fiáth* Elemért, dr. *Hagymássy* Zoltánt, báró *Jeszenszky* Ödönt, *Reich* Oszkárt és *Söröss* Józsefet választották meg mindannyit közfelkiáltással. Egyes főszolgabírák mellett lelkes tapsal tüntetett a közgyűlés.

Ezután a főispán törvényadta jogánál fogva tiszteletbeli tiszti ügyészekül kinevezte: *Fördös* Gézát, dr. *Frühwirth* Jenőt, *Kés-márky* Ivánt, dr. *Kiss* Ernőt, dr. *Leopold* Kornél, dr. *Müller* Jánost, dr. *Pálföldy* Lajost, dr. *Rolf* Aladárt és *Török* Bélát; tiszteletbeli tiszti főorvosokká: dr. *Drágils* Imrét, dr. *Hevessy* Gyulát, dr. *Kóhn* Gábort, dr. *Láng* Frigyes, dr. *Piringer* Józsefet és dr. *Tanárky* Árpádot; tiszteletbeli járási orvosokká: dr. *Kiss* Istvánt, dr. *Kis* Miksát és dr. *Schützenberger* Endrét. Továbbá tiszteletbeli vármegyei főjegyzővé dr. *Éri* Márton I. aljegyzőt és tiszteletbeli főszolgabíróvá *Söröss* József szolgabíró. Mindkettőt zajosan megjelenezte a közgyűlés.

Ezek után *Forster* Zoltán vm. főjegyző úgy a maga, mint többi tisztársai nevében a következő szavakkal köszönte meg megválasztásukat:

„Méltóságos Főispán Ur!
Tekintetes Törvényhatósági Bizottság!

Dicső multakban oly gazdag vármegyének közönségének, az imént lefolyt tisztújítás alkalmából irányunkban megnyilvánult kitüntető bizalmáért, fogadja a mélyen tisztelt Törvényhatósági bizottság úgy a magam, mint tisztársaim mély háláját és bensőségteljes köszönetét.

Első és legfőbb törekvésünk mindenkor az leendő tekintetes Törvényhatósági Bizottság, hogy a belénk helyezett bizalmának, hivatali állásunkban, mindenben a közérdek és vármegyének javára irányuló hazafiai és tiszti kötelességünkhöz híven teljesítendő munkásságunkkal megfeleljünk, azt kiérdemljük és a magunk részére biztosítsuk.

Kérem a tek. Törvényhatósági Bizottságot fogadja a most megválasztott tisztikar őszinte háláját és köszönetét.

Végezetül úgy a megválasztott, mint a kinevezett tiszteletbeli tisztviselők a közgyűlés színe előtt letették a hivatalos esküt.

Ezzel a tisztújító rendkívüli közgyűlés tárgysorozata ki lévén merítve, a főispán ismételve megköszönte a bizottsági tagok nagy számú megjelenését, a közgyűlést bezárta. Ezt megelőzőleg a jegyzőkönyv hitelesítésére *Bodnár* István és dr. *Leopold* Kornél bizottsági tagokat jelölte ki.

Tisztelgés az alispánnál.

A közgyűlés végeztével a vármegye tisztikara *Forster* Zoltán főjegyző vezetésével tisztelgett az új alispánnál, úgy az üdvözlés, mint a reá adott válasz igen megleghangu, barátságos volt.

Főispáni ebéd.

Apponyi Géza gróf főispán ezután a vármegyei tisztikart ebédre vendégül látta; az ebédén kizárólag csak a központi és járási, valamint a tiszteletbeli tisztviselők és a központi segéd és kezelő személyzet főnökei vettek részt. Az ötödik fogásnál a vendéglátó főispán az alispánra és a vármegye tisztikarára, *Simontsits* Elemér alispán a főispánra, majd pedig *Szentiványi* Miklós és *Rassovszky* Julián főszolgabírákra, *Totth* Ödön t. ügyész a vármegyére, dr. *Kiss* Ernő t. t. ügyész, *Szévald* Mórict és báró *Jeszenszky* György főszolgabírákra, majd pedig a vármegye segéd és kezelő személyzetére mondtak pohár köszöntőket. Ugy 1/4 óra tájban volt az asztalbontás, mely után a társaság a főispántól elbucuszva szétoszlott.

Ováció Simontsitsnak.

Az új alispánt mindenfelől nagy ovációban részesítik. Halom számára érkezik hozzá az üdvözlő távirat. Nagy ovációban volt része *Szabó* Károly országgyűlési képviselőnek, *Bajó* Pál és *Rassovszky* Julián főszolgabíráknak, akik tisztán a vármegye érdekét tartva szem előtt, tevékeny tényezői voltak a tegnapi győzelemnek.

A szekszárdi kereskedelmi kaszinó választmánya is dr. *Müller* Ferencz indítványára még aznap jegyzőkönyvileg üdvözölte Simontsitsot.

A szekszárdi kaszinóban 2-án nagy lakoma lesz a tiszteletére.

Simontsits életrajza.

Bölcskén, 1869. január elsején született, tehát mindössze 35 éves. Karrierje gyors. Iskoláit alig végezte el Kalocsán, a Jézus-társasági atyáknál s a jogot Budapesten, 1892 február 25-én joggyakornok lett Tolnavármegyénél. Egy hó múlva, márczius 31-én már III ad aljegyző, 6 hónap múlva, okt. 31-én II-od, 1895 márczius 29-én I-ső aljegyző. 1895 július 30-án a vármegye főispánja tiszteletbeli főjegyzőnek nevezte ki s még ugyanazon év október 14-én a törvényhatóság főjegyzővé választja. Tehát 3 és félévi közszolgálat után, alig 25 éves korában már ott ült *Bezerédj* István, *Sztankovszky* Imre helyén, a főjegyzői széken.

VÁRMEGYE.

Közgyűlés. Tolnavármegye főispánja a következő meghívót küldte szét a vármegyei bizottsági tagokhoz: Tolnavármegye törvényhatósági bizottsági tagjait 1908. évi január hó 7-én d. e. 10 órára a vármegyei székház gyűléstermében megnyitandó rendkívüli közgyűlésre ezennel meghívom. Kelt Szekszárdon, 1907. évi deczem'ber hó 28-án. Gróf *Apponyi* Géza Tolnavármegye főispánja. A tárgysorozatot *Simontsits* Elemér még mint főjegyző állította össze. E szerint a különféle bizottsági helyeket töltik be. Az ellenzék egy része heves akcióra készül. Majdnem bizonyos azonban, hogy a főispáni értekezleten megállapított névsor megy keresztül, ha csak az ott volt bizottsági tagok is mást nem gondolnak. Furesa dolog ugyanis valakitől azt kívánni, hogy állja a megállapodást, mások azonban azt meg ne tartsák.

Boldog ujévet kíván

üzletfeleinek

Báter János nyomdaczég

HIREK.

— **Személyi hir.** *Apponyi* Géza gróf főispán Bécsbe utazott.

— **Munkatársainknak, lapunk előfizetőinek és olvasóinak boldog ujévet kívánunk.**

— **Döry Pál főispán beiktatása.** *Döry* Pál főispán, mint már jeleztük, folyó hó 27-én a reggeli vonattal utazott el Szekszárdra. Kiséretében voltak: *Hazslinszky* Géza, *Döry* Hugó, *Döry* Ernő, *Nagy* István, *Rácz* József, *Varga* János, *Könczöl* János és *Szél* Mihály. Ugyanaznap a főispán Budapesten a Pannonia szálloda külön termében vacsorát adott a küldöttségnek, hol kedélyesen az éjjeli órákig együtt maradtak. 28-án reggel 8 órakor külön vasuti salon kocsiba indult el a főispán kíséretével a keleti vaspálya indóházából Békésbe. Mezőturon 12 óra 10 perczkor dr. *Villand* Sándor szarvasi főszolgabíró fogadta és dr. *Hadi* Gyula ügyvéd vezetése alatt a szarvasi 48-as párt küldöttsége is ott volt nemzeti zászló alatt. Gyomán 12 óra 30 perczkor *Rohoska* Mihály főszolgabíró és *Fábr* Károly gyomai képviselő nagy számú küldöttség élén üdvözölték. Mezőberényben 1 órakor *Popovics* Szilveszter főszolgabíró, Békés járás küldöttsége élén várta. Az indóház nemzeti lobogókkal volt feldíszítve s a mezőberényi zenekar is kivonult. Békéscsabán a járás főszolgabírája és a község előjárósága fogadta. Délután 2 órakor rohogott be a vonat Gyulára, hol a város képviselőtestülete a polgármesterrel az élén várta. Kint az indóháznál sok ezer ember volt jelen. A főispánt lovasbandérium és körülbelül 2—300 leány fehérbe öltözve várta s gyönyörű csokrot nyújtottak neki át. Ezer és ezer ember sorfalat állott az indóháztól egész a vármegye házáig. A városba érve, a házak mind fel voltak lobogóva. A megyeház termébe érve, *Ambrus* Sándor alispánnal az élén, a vármegye tiszti kara fogadta. Az nap este a békésmegyei kaszinóba ismerkedési estély volt, hol a kaszinó igazgatója fogadta szép beszéddel. A vendég szerető békési intelligencia reggeli órákig maradt együtt vendégeivel. Decz. 29-én reggel 9 órakor gyülekezés volt a vármegyei házy nagytermében, ahonnan az új főispánnal a belvárosi r. kath. templomba vonultak misére. Mise után a vármegyei nagytermében *Ambrus* Sándor alispán nyitotta meg a közgyűlést s küldöttség hívta meg az új főispánt, kit óriási lelkesedéssel fogadtak. Erre az új főispán magát egy pár szóval bemutatva, letette az esküt, melyet dr. *Dániel* Sándor vármegyei főjegyző olvassott fel. Az eskületétel után a főjegyző egy remek beszéddel üdvözölte az új főispánt. *Döry* Pál főispán ezek után megtartotta hatásos székfoglaló beszédjét, melynek minden egyes fontosabb mozzanatát óriási tapsviharral fogadták. Ezek után a főispán termeibe visszavonult és a tolnaiak jelenlétében 31 küldöttséget fogadott. Déli 1 órakor 300 terítékes bankett volt, hol az első felköszöntőt *Döry* Pál főispán a királyra mondotta, utánna *Ambrus* Sándor alispán az új főispánra üritett poharat. Jobbnál jobb felköszöntők áradata következett. Megyebelieink közül beszéltek: *Hazslinszky* Géza és *Nagy* István főszolgabíró. Végül *Döry* főispán megható beszédben bucsuzott el a tolnai küldöttségtől. *Döry* Pál főispán ma újra visszaérkezik Szekszárdra, hogy a legközelebbi vármegyei gyűlésen elbucuzzék.

— **Fényes esküvő.** Dr. *Tenczlinger* József kir. törvényszéki joggyakornok, *Tenczlinger* Lajos tolnai földbirtokos s neje szül. *Parl* Gábrilla urnő fia január hó 15-én tartja esküvőjét Budapesten, a hercegprimási házi kápolnában *Vaszary* Elza urhölgygyel, *Vaszary* Béla veszprémi kereskedelmi iskolai tanár és neje szül. *Csukly* Etelka urnő leányával. Násznapok lesznek a menyasszony részéről *Fasching* Antal budapesti rendőrfelügyelő, a vőlegény részéről *Szeghy* Sándor szekszárdi gyógyszerész. Az esketési szertartást *Vaszary* Kólos hercegprimás, a menyasszony nagybátyja végzi. Az esküvő

után a vendégek részére a hercegprimás budavári palotájában lakomát ad.

— **Hálaadás.** Az év utolsó napján az évzáró istentisztelet a belvárosi rk. templomban ma d. u. 5 órakor lesz. Az istentisztelet előtt dr. Fent Ferencz plébános tart szentbeszédet.

— **Baranya vasuti hozzájárulásai.** Baranyavármegye törvényhatósága több vasuti engedélyes kérelmére hozzájárulás címén bizonyos összegeket szavazott meg, forgalmi és közgazdasági szempontból szükségesnek fölülte előnyösnek tartván a tervbe vett vonalak mielőbbi kiépítését. Ilyen volt a pécs-bátaszéki, a drávavölgyi s a pécs-miholjáczi vasut. Az időközben jelentősen megváltozott viszonyok hatása alatt a vármegye felterjesztést intézett a kormányhoz, hogy a vasuti hozzájárulások ügyében hozott határozatait oldana föl, hogy újabb tárgyalás alá véve az ügyet, jól megfontolva újabb határozatot hozhassanak. A kormány méltányolva a fölhozott okokat, a régi határozatokat föloldotta s utasította a vármegye törvényhatóságát, hogy az ügyet vegye újabb megfontolás tárgyává s hozzon új határozatot. *Kosztis* Kamill alispán még e hó 30-ára összehívta a vármegye vasutügyi bizottságát, hogy a januári közgyűlésnek előterjesztést és javaslatot tehessen.

— **Tisztujtás a ref. olvasó körben.** A szekszárdi ref. olvasó kör múlt vasárnap délután tartotta tisztujtó közgyűlését. Az elnöki jelentés felolvasása után az évi számadást jóváhagyták s megállapították a jövő évi költségvetést. Titkos szavazás útján elnökké választották: *Bodnár* Istvánt, alelnökké: *Szendrey* Lászlót, igazgatóvá: *Domonyai* Pétert, pénztárnokká: *Vági* Ferenczet, könyvtárnokká: *Balog* Istvánt, jegyzővé: *Sárközy* Józsefet. Választmányi tagok lettek: *Boros* Lajos, *Sörös* Sándor, *Tótlós* János, *Göde* Lajos, *Tótlós* Pál, *Horváth* Pál, *Majsai* József, *Nagy* Adám, *Majsai* István Szász, *Majsai* György, *Soós* József, *Sárközy* Sándor. *Bodnár* István elnök indítványára a közgyűlés *Göde* Lajos segédlelkész t. b. elnökké választotta.

— **A pécsi püspök levele Weber János képviselőhöz.** *Weber* János képviselő a bonyhádi kath. kör nevében üdvözlő levelet küldött a megyés püspökhöz, kítől a következő választ nyerte:

„Nagyságos Uram! Vett sürgönyében kifejezett üdvözléseért fogadja hálás köszönetemet ama hó kívánságom kapcsán, hogy Nagyságodat buzgó, a katolikus ügy érdekében kifejtett munkásságában Isten áldása kísérje. Igaz tisztelettel gróf *Zichy* Gyula pécsi püspök.

— **Szilveszter-est.** Ma este a szekszárdi kaszinóban látogatottnak ígérkező szilveszteri mulatságot tartanak.

— **Egyházmegyei hírek.** A megyés püspök *Földes* Dezső bátaszéki káplánt Bátára küldte ideiglenes adminisztrátornak. *Tihanyi* János pedig Püspökszenterzsébetről Bátaszékra küldött káplánnak. *Szalcz* Sándor jan. 1-vel a bátai plébánia vezetésétől fölmentetett.

— **Műkedvelői előadás.** A szekszárdi, rom. kath. olvasó kör műkedvelői holnap, új év napján, műkedvelői előadást tartanak. Színre kerül a Karácsonyi vers és a Hófúvás című két egy felvonásos. Az előadás kezdete este 8 órakor, helyárak: I. hely 1 korona II. hely 60, állóhely és diákjegy 30 fillér.

— **Vasuti katasztrófa Pinczehelyen.** Szombaton éjjel a budapest—fiumei vonalon nagy vasuti katasztrófa történt. A szerencsétlenség Simontornya és Pinczehely állomások között, a Simontornyától körülbelül 10 kilométernyire levő mély töltésben, egy hirtelen kanyarultnál úgy esett, hogy helytelen váltóállítás folytán a két tehervonat összeütközött. Az összeütközés rettenetes erővel történt. A Budapest felé haladó tehervonat beleszaladt az 1069-es tehervonat mozdonyába, amelynek mozdonyvezetője, *Xagy* József, tüstént meghalt. Az összeütközés folytán hirtelen tűz támadt. Az 1069-es tehervonat lokomotívja pozdorjává tört. Súlyosan megsérült a 1058-as tehervonat lokomotívja is. A két mozdonyon kívül még hét vagon tört össze; valamennyi roncsai másnap, vasárnap délig a helyszínén

maradtak. Hat sebesültet találtak a romok között. Ezek: *Kiss* János, az 1058-as vonat vezetője, aki súlyos agyrázkódást szenvedett, *Hauthy* József, *Schreiner* Gusztáv, *Harangozó* Mihály, *Ónodi* Mihály és *König* Dávid vasuti alkalmazottak könnyebben-súlyosabban megsebesültek. A sebesülteket mind bekötözték s kocsin Pinczehelyre szállították. Vasárnap délelőtt Budapestről külön vonat ment a katasztrófa színhelyére, amely az összes sebesülteket felszállította a fővárosba és az összezúzott vonatok romjait Budapestig vonszolta. Az államvasutak igazgatósága *Kemény* Mándó, *König* Dávid simontornyai vasuti hivatalnokokat és *Lányi* Lajos pinczehelyi állomás felügyelőt állásuktól felfüggesztette. A vizsgálat folyik.

— **Tánciskola** *Dobos* Adolf jéhirű táncmester, ki már évek óta sikerrel működik városunkban, január 6-án ismét megnyitja tánciskoláját.

HIRDETÉSEK.

Eladó ház.

Szekszárdon néh. Dr. *Hirling* Adám Széchenyi-u. 164. népsz. háza, árvaszéki jóváhagyás mellett, szabadkézből eladó; ugyanott egy **ruganyos kocsi és 1 pár lószerszám** is eladó.

Bővebb felvilágosítást a kiskorugyánjánál

Mayer János

kereskedőnél.

Versenytárgyalási hirdetmény.

A szekszárdi „Ferencz” közkórház felügyelő választmányának f. évi december hó 27-én tartott ülésében hozott határozata folytán a kórház **kenyér és zsemlye szükségletének** 1908. évi január hó 1-étől december 31-ig (egy évre) terjedő időre kivántató szállítására vonatkozólag

1908. évi január hó 2-án

zárt ajánlati versenytárgyalás tartatik, melyre a versenyezni óhajtok, kik csak sütő iparral foglalkozók lehetnek, 400 korona bánatpénzzel s egy koronás bélyeggel ellátott zárt ajánlataikat a jelzett nap reggeli 8 órájáig annál is inkább nyujtsák be, minthogy a később érkező ajánlatok figyembe vétetni nem fognak.

Az ajánlatok a kenyérnél 5-ös számú lisztből kgrmonként, a fehérstüteménynél pedig darabonként és súly szerint teendők, megjegyezvén, mindegyik a kórháznak egy évben 100 mm. kenyérra és 105.000 drb. zsemlyére van szüksége, mely azonban több vagy kevesebb is lehet.

Az árlejtési részletes feltételek a gondnoki hivatalban megtekinthetők. Szekszárd, 1907 december 27-én.

A „Ferencz” közkórház gondnoki hivatala.

Versenytárgyalási hirdetmény.

A szekszárdi Ferencz-közkórházra felügyelő választmány folyó hó 27-én tartott ülésében hozott határozata folytán a kórháznak jövő 1908 év folytán élelmezésre szolgáló **marha- és borjuhussal leendő ellátásának biztosítása** czéljából

1908. évi január 2-án

zárt ajánlati versenytárgyalás tartatik, melyre versenyezni óhajtó mészárosok 400 korona bánatpénzzel ellátott zárt ajánlataiknak alulírott gondnoki hivatalnál leendő benyújtására oly hozzáadással hivatnak fel, hogy a jelzett nap reggeli 8 órája után beadott ajánlatok figyelmbe vétetni nem fognak.

Az ajánlatok kilogrammonként a marha- és külön a borjuhusra teendők és pedig a marhahusnál az állat első és hátsó részének ára külön-külön és egyárban is kiteendő, nemkülönbben a nyomaték és csont százaléka is. Mihez tartásul megjegyeztetik, hogy a kórháznak folyó 1907. évben 200 mm. marha és 50 mm. borjuhusra volt szüksége.

Az árlejtési részletes feltételek a gondnoki hivatalnál betekintethetők. Szekszárd, 1907 december 27-én.

A Ferencz-közkórház gondnoki hivatala.